

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Jitkou Kitlíčkovou v právní věci

žalobce: Lohmann & Rauscher, s.r.o. se sídlem Bučovická 256, 684 01 Slavkov u
Brna, IČ 18825869
zastoupen: Mgr. Monika Coufalová, advokátka se sídlem Bohunická 517/55, 619 00
Brno,

proti

žalovanému: J. M., nar. xxx, bytem xxx, xxx,
zastoupen: JUDr. Jakub Blažek, advokát se sídlem Na Březince 1232/16, 150 00 Praha
5

o zaplacení částky 3 884 557,82 Kč s příslušenstvím

takto:

Soud schvaluje smír účastníků tohoto znění:

Žalovaný uhradil žalobci částku ve výši 100.000,- Kč prostřednictvím advokátní úschovy advokátní kanceláře Coufalová & Kubíková s.r.o., IČ 29259371, ze které bude schovatelem žalobci vyplacena do sedmi pracovních dnů poté, kdy bude schovateli předložen originál nebo úředně ověřená kopie rozhodnutí o schválení smíru s vyznačenou doložkou právní moci.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 29.5.2015, podanou (původně věcně nepříslušnému Obvodnímu soudu pro Prahu 8) dne 4.6.2015, se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky 3,884.557,82 Kč s příslušenstvím – zákonným úrokem z prodlení specifikovaným v části III. žalobního návrhu.

Žalobce tvrdil, že žalovaná částka představuje náhradu škody ve smyslu ust. § 99 odst. 3 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, kterou měl žalovaný žalobci způsobit tím, že jako jednatel společnosti AXXXD, s.r.o. porušil povinnost podat včas insolvenční návrh. Žalobce uvedl, že žalovaný byl dne 25.6.2013 odsouzen Okresním soudem v Lounech k trestu odnětí svobody, protože se dopustil přečinu způsobení úpadku uvedené společnosti podle ust. § 224 odst. 3 zák. č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. V rámci trestního řízení se žalovaný jako poškozený přihlásil se svým nárokem na náhradu škody ve výši 3,884.127,82 Kč s příslušenstvím z titulu nezaplacených faktur za společnost AXXXD, s.r.o. za objednané a žalobcem dodané zboží. S tímto nárokem na náhradu škody však byl žalobce Okresním soudem v Lounech výše uvedeným rozsudkem odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle dalších tvrzení žalobce žalovaná částka sestávala celkem ze 302 dílčích položek, specifikovaných v části II. žalobního návrhu, na něž soud pro stručnost odkazuje, kde žalobce

specifikoval číselná označení, data vystavení a data splatnosti jednotlivých neuhrazených faktur včetně jednotlivých fakturovaných částek, představujících cenu jednotlivých dodávek lékařských výrobků. Zákonný úrok z prodlení pak žalobce požadoval vždy od splatnosti konkrétní fakturované částky až do jejího zaplacení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že byl sice odsouzen pro přečin způsobení úpadku, který měl spočívat v tom, že žalovaný přijal nové závazky, ač věděl, že je společnost v úpadku a tím zhoršil postavení věřitelů při vymáhání pohledávek, současně však namítal, že škodu žalobci nezpůsobil, neboť nikdy osobně od něj žádné zboží neobjednával. Uvedl rovněž, že sám žalobce znal ekonomickou situaci společnosti XXXXD, s.r.o. nejméně od roku 2009, přesto stále se společností jednal a zboží dodával, ač mu dřívější dodávky hrazeny nebyly. Kupní cenu nezaplacených dodávek žalobce nijak nevymáhal a v obchodním styku se společností XXXXD, s.r.o. dále pokračoval. Podle žalovaného, který poukazoval i na přihlášení pohledávek žalobcem v konkursním řízení, není žalovaný (který žádné objednávky nečinil) ve věci pasivně legitimován, namítal také, že žalobce škodu přesně nevyčíslil a neprokázal, že by jakoukoli konkrétní škodu způsobil přímo žalovaný. Žalovaný proto navrhoval, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta.

I přes původní zcela rozporná stanoviska účastníci v průběhu řízení o předmětu sporu mimosoudně jednali a dospěli k dohodě, kterou byl mezi nimi spor vyřešen a na základě které navrhli společně soudu, aby schválil jejich smír ve znění uvedeném ve výroku tohoto usnesení.

Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem.

Podle § 99 odst. 2 o.s.ř. soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení.

V tomto případě povaha věci podle názoru soudu skončení řízení formou soudního smíru připouští, neboť spor se primárně týká závazkových vztahů mezi účastníky (respektive vztahů mezi žalobcem a společností, jíž byl žalovaný jednatelem), které jsou plně v jejich dispozici. Navržený smír ani neodporuje žádnému právnímu předpisu, proto jej soud podle § 99 odst. 2 o.s.ř. tímto usnesením schválil.

O nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky nemusel v tomto případě soud zvlášť rozhodovat, neboť otázku jejich náhrady žalobce a žalovaný v souladu s ust. § 146 odst. 1 písm. a) o.s.ř. vyřešili rovněž v rámci schváleného smíru-dohodli se, že žádný z nich nemá na náhradu nákladů řízení právo.

V případě uzavření smíru by měl soud podle § 10 odst. 7 zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích rozhodnout ještě o vrácení části soudního poplatku žalobci. V tomto případě soud o vrácení soudního poplatku podle uvedeného ustanovení nerozhodoval, neboť žalobce byl při podání žaloby podle § 11 odst. 2 písm. q) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích od placení soudního poplatku ze zákona osvobozen, a příslušný soudní poplatek za podání žaloby tedy při zahájení řízení neplatil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není podle § 202 odst. 1 písm. f) o.s.ř. odvolání přípustné.

Praha 26. července 2018

JUDr. Jitka Kitlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Z.